

بررسی و معرفی مناسب ترین روش برای برآورد آبدهی حوزه‌ی دوراهان

امیرعلی عالی^۱، سعید سلطانی^۲، حسین بشری^۳

Email :amirali_aali65@hotmail.com

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد گروه منابع طبیعی، دانشگاه صنعتی اصفهان

Email:ssoltani@cc.iut.ac.ir

۲- دانشیار گروه منابع طبیعی، دانشگاه صنعتی اصفهان

Email:hbashari@cc.iut.ac.ir

۳- استادیار گروه منابع طبیعی، دانشگاه صنعتی اصفهان

چکیده:

برآورد رژیم آبدهی منطقه یکی از مباحث مهم در مطالعات هیدرولوژی می‌باشد. با توجه به عدم وجود ایستگاه هیدرومتری در منطقه و یا در قسمت خروجی منطقه جهت محاسبه میزان آبدهی محدوده مورد نظر از روش‌های تجربی با تعمیم ضرائب ایستگاه گرد بیشه برای منطقه میزان آبدهی برآورد گردید. روش‌های مورد استفاده عبارتند از روش کمبود جریان، روش انتقال ضریب جریان و روش جاستین. در این مقاله پس از بررسی و محاسبه روش‌های ذکر شده، مشاهده شد که ضرایب به دست آمده و همچنین حجم آبدهی زیر حوزه‌ها در روش‌های جاستین و انتقال ضریب جریان بسیار به هم نزدیک می‌باشد. لیکن با توجه به خصوصیات منطقه و تشابه و اشتراک زیاد مساحت این منطقه با حوزه‌ی گرد بیشه، استفاده از روش انتقال ضریب جریان منطقی تر به نظر رسید و این روش به عنوان مناسب ترین روش برای برآورد آبدهی منطقه معرفی شد. با برآذش توزیع گمبل تیپ I برآمار ایستگاه گرد بیشه فرکانس آبدهی ایستگاه مشخص شد. همچنین فرکانس آبدهی برای حوزه دوراهان و زیر حوزه‌های آن با اعمال ضریب حاصل از نسبت آبدهی سالانه زیر حوزه‌ها به آبدهی سالانه ایستگاه گرد بیشه برآورد گردید. در نهایت با انطباق درصد بارش ماهانه ایستگاه گرد بیشه برای منطقه دوراهان میزان آبدهی ماهانه و فصلی برای این منطقه محاسبه شد.

واژه‌های کلیدی: هیدرولوژی، دبی، روش انتقال ضریب جریان، روش جاستین

۱. مقدمه

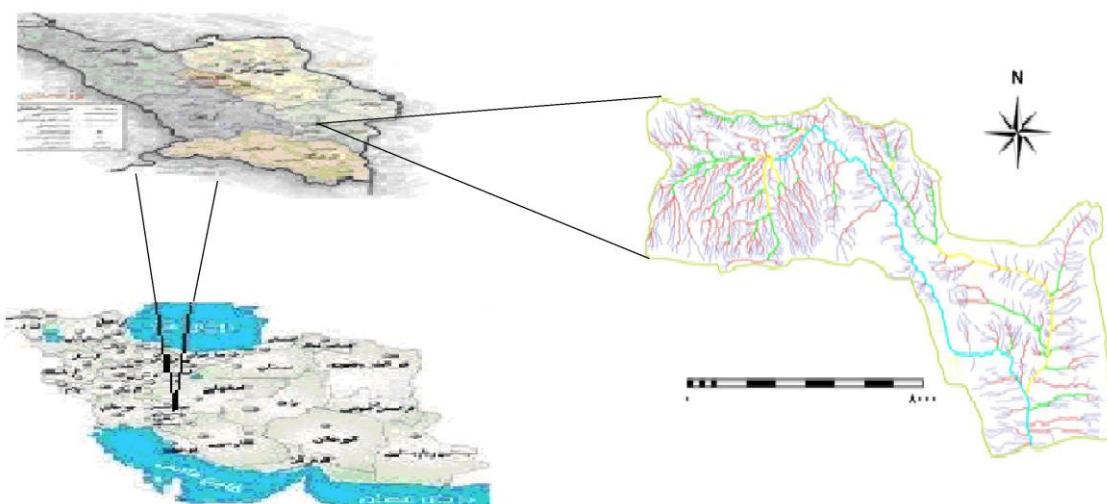
استان چهارمحال و بختیاری با مساحتی بالغ بر ۱۶۳۸۱/۵ کیلومتر مربع جزء مهمترین سرشاره‌های رودخانه کارون است. به دلیل عدم کاربری صحیح در منابع آب و خاک هر ساله شاهد هدر رفت چندین میلیون متر مکعب آب و حمل مقادیر زیادی از رسوبات به پایین دست حوزه و خارج از این استان می‌باشیم. با توجه به شیب زیاد اکثر اراضی این استان و همچنین وجود سیلابهایی با شدت زیاد، پوشش گیاهی تخریب یافته و ضعیف در اکثر مناطق، حفظ و نگهداری حوزه‌های آبخیز بالا دست، کنترل سیلاب با روش‌های مکانیکی و بیولوژیکی و در نهایت مهار آبهای سطحی جهت استفاده بهینه از منابع طبیعی این منطقه گامی در جهت توسعه پایدار و امری بدینه است.

جهت بررسی و تحلیل مباحث هیدرولوژی از آمار ثبت شده در ایستگاه‌های هیدرومتری که بر روDXخانه‌های این منطقه احداث شده اند استفاده شد. در منطقه مورد نظر ایستگاه هیدرومتری وجود ندارد. اما در قسمت پایین دست حوزه دو ایستگاه به نامهای ایستگاه گرد بیشه و ایستگاه کروبس وجود دارد. فاصله ایستگاه گرد بیشه از نقطه خروجی برابر (۷.۵ کیلومتر) و ایستگاه کروبس برابر (۵.۵ کیلومتر) می‌باشد. در واقع آب منطقه پس از عبور از ایستگاه گرد بیشه با آب و نک تلفیق می‌شود و ایستگاه کروبس بر روی مجموع آب گرد بیشه و آب و نک احداث گردیده است.

۲. مواد و روش

۲-۱. موقعیت جغرافیایی منطقه‌ی مورد مطالعه

حوزه‌آبخیز دوراهان با مساحت ۷۸.۸۷ کیلومتر مربع در فاصله ۱۱۰ کیلومتری جنوب شرقی شهرکرد قرار دارد. این حوزه بین طولهای جغرافیایی $۳۱^{\circ}۳۶' - ۳۱^{\circ}۵۱'$ شرقی و عرضهای جغرافیایی $۴۲^{\circ}۰۵' - ۴۲^{\circ}۱۲'$ شمالی واقع گردیده است. این حوزه بین رقوم ارتفاعی ۲۹۶۹ تا ۵۱۰ متر از سطح دریا قراردارد. راه دسترسی به این منطقه جاده بروجن – لردگان می‌باشد که از قسمت شرقی حوزه عبور می‌کند. حوزه مذکور از نظر توپوگرافی جزء مناطق کوهستانی بوده و در قسمت شمال غرب به ارتفاعات سبز کوه ختم می‌گردد.

نقشه‌ی (۱): موقعیت جغرافیایی منطقه مورد مطالعه

زیر حوزه‌بندی و شبکه‌آبراهه‌ای منطقه:

حوزه‌آبخیز دوراهان به صورت یک حوزه کشیده از قسمت شمال غربی به سمت جنوب شرقی بوده و نقطه خروجی آن در قسمت جنوب حوزه قرار گرفته است. آب این حوزه در قسمت‌های پایین دست به آب رودخانه ونک ملحق شده و در نهایت به رودخانه کارون می‌ریزد. حوزه مذکور با توجه به واحد‌های کاری و وضعیت توپوگرافی از نظر واحدهای هیدرولوژیکی و آبراهه‌ها به هفت زیر حوزه تقسیم بندی شد. آب زیر حوزه‌های (D₁ - D₅) در قسمت‌های بالا دست به زیر حوزه D₇ وارد می‌شود. آب زیر حوزه D₆ نیز در نزدیکی نقطه خروجی، به این زیر حوزه وارد می‌شود. لذا جهت محاسبات هیدرولوژی برای زیر حوزه D₇ کل حوزه به صورت یک واحد مستقل برای این زیر حوزه در نظر گرفته شد. در سایر زیر حوزه‌ها نیز عملاً محاسبات به صورت مستقل برای هر زیر حوزه صورت پذیرفته است. در جدول شماره (۱) پاره‌ای از خصوصیات زیر حوزه‌ها مشخص شده است.

دوزخ سین باش می آیدی و کابش تخریر

کرمان ۵ و ۶ شهریور ماه ۱۳۹۲

جدول شماره (۱) : مشخصات زیرحوزه های تفکیک شده در حوزه دوراهان

زیر حوزه	مساحت (Km ²)	طول آبراهه اصلی (Km)	شیب خالص آبراهه اصلی (%)
D _۱	۲/۸۸	۴/۴۶	۵/۱
D _۲	۹/۵۸	۵/۱۸۷	۱۰
D _۳	۲/۸۴	۴/۲۷۵	۱۴/۸
D _۴	۴/۷۱	۵/۲۷۴	۱۲
D _۵	۲/۵۲	۳/۳۸۰	۱۴/۵
D _۶	۲۶/۱۸	۱۳/۶۹	۵/۶
D _۷	۳۰/۱۶	۲۲/۸۴	۶

۲-۲- تجزیه و تحلیل آمار ایستگاههای هیدرومتری اطراف منطقه :

در قسمت پایین دست منطقه ، ایستگاه هیدرومتری گردبیشه وجود دارد. مساحت حوزه بالا دست مشرف به ایستگاه گردبیشه برابر ۹۵/۲ کیلومتر مربع می باشد که با توجه به این موضوع و نزدیکی این ایستگاه به حوزه مطالعاتی از آمار آن جهت پارامتر های مورد نظر استفاده گردید. ایستگاه کربس در فاصله ۱۸۵۰ متری بالا دست این ایستگاه بر روی آب و نک مستقر بوده و با توجه به محل احداث این ایستگاه نمی توان از آمار آن در تجزیه و تحلیل حوزه گرد بیشه استفاده نمود. در ادامه مسیر رودخانه و نک، ایستگاه ارمند با سابقه آماری طولانی(جزو معتبر ترین ایستگاه های حوزه آبریز کارون شمالی) مشاهده می شود. سطح آبریز بالادست این ایستگاه ۱۰۰۷۰ کیلومتر مربع که با توجه به سطح زیاد این حوزه در مقایسه با حوزه دوراهان، ارائه و استفاده از آمار این ایستگاه چندان معقول به نظر نمی رسد. برای منطقه مورد نظر ابتدا آمار ایستگاه گرد بیشه به دلیل کوتاهی دوره آماری و احتمال ایجاد خطأ ، با توجه به همبستگی بالای این ایستگاه با ایستگاه ارمند (۹۶٪) باز سازی و تطویل و از آماربندست آمده برای منطقه برای تعیین آبدی ماهانه و فصلی استفاده گردید.

مشخصات ایستگاههای هیدرومتری گرد بیشه

این ایستگاه بر روی آبراهه گردبیشه از سر شاخه های آب و نک احداث گردیده است. طول و عرض جغرافیایی ایستگاه برابر (۳۱°۳۴' و ۵۱°۱۳') می باشد . در سال ۱۳۷۲ راه اندازی شده است و از نوع درجه ۲ بوده و مجهز به اشل و پل تلفریک می باشد . ارتفاع ایستگاه برابر ۱۸۰۰ متر از سطح دریا بوده و جایگاه ایستگاه بر روی آبراهه توسط دیوار بتنی محافظت گردیده تا در شرایط سیلابی ، قرائت اشل به راحتی صورت پذیرد.

دوزخ سین باش می آیدی و کاش تغیر

کرمان ۵ و ۶ شهریور ماه ۱۳۹۲

آبدهی منطقه

برآورد رژیم آبدهی منطقه یکی از مباحث مهم در مطالعات هیدرولوژی میباشد. با توجه به عدم وجود ایستگاه هیدرومتری در منطقه و یا در قسمت خروجی منطقه جهت محاسبه میزان آبدهی محدوده مورد نظر از روش‌های تجربی با تعمیم ضرائب ایستگاه گردبیشه برای منطقه میزان آبدهی برآورد گردید.

روش‌های مورد استفاده عبارتند از:

۱- روش کمبود جريان ۲- روش انتقال ضريب جريان ۳- روش جاستین

روش کمبود جريان

یکی از روش‌های محاسبه آبدهی متوسط حوزه روش کمبود جريان یا بیلان آبی میباشد. معادله ساده شده بیلان بدین صورت است. $P = Q + D$ که در این رابطه، P : ارتفاع بارندگی سالانه بر حسب متر. Q : ارتفاع قشر جريان آب سطحی بر حسب متر و D : تبخیر و تعرق به صورت تلفات کلی در سطح حوزه بر حسب متر میباشد. جهت محاسبه مقدار D با عنوان کمبود جريان روش‌های متعددی وجود دارد که در این مطالعات جهت محاسبه آن از روش کتابخانه استفاده شد. در این روش بر اساس درجه حرارت و بارندگی متوسط سالانه، کمبود جريان آب محاسبه و نهايتأن ضريب جريان سطحی برای منطقه مطالعاتی مشخص شد. رابطه کتابخانه در زیر تعریف شده است:

$$D = P - \lambda P^2 \quad (1)$$

$$\lambda = 1 / 0.8 + 0.14T \quad (2)$$

در این رابطه P : میزان بارش سالانه بر حسب متر، T : متوسط درجه حرارت سالانه بر حسب سانتیگراد، λ : ضريب فرمول که از رابطه ذکر شده محاسبه شد. D : تبخیر و تعرق سطح حوزه بر حسب متر و R : ارتفاع قشر آب سطحی بر حسب متر میباشد. جدول شماره (۲) مقادير آبدهی متوسط سالانه در زیر حوزه های دو راهان نشان می دهد.

روش انتقال ضريب جريان سطحی حوزه گردبیشه به محدوده طرح

حوزه دوراهان جزء زیر حوزه های منطقه گردبیشه میباشد. و آب انتقالی از این منطقه در نهايتأن ایستگاه گردبیشه عبور میکند لذا با محاسبه ضريب جريان سطحی حوزه گردبیشه با استفاده از آمار موجود میتوان میزان آبدهی متوسط سالانه را برای منطقه طرح مشخص نمود.

بر اساس آمار موجود ایستگاه گردبیشه متوسط آبدهی سالانه رودخانه گردبیشه معادل $1.4\text{ مترمکعب بر ثانیه}$ میباشد. بر اساس اين مقدار رواناب اين حوزه برابر (463.7 میلیمتر) در سطح حوزه منتهی به ایستگاه گردبیشه میباشد. متوسط بارش اين منطقه نيز برابر (64 میلیمتر) میباشد و لذا ضريب جريان سطحی (75%) برآورد گردید. با انتقال اين ضريب به منطقه طرح مقدار رواناب اين حوزه ها برآورد شد که نتایج آن در جدول شماره (۳) مشخص گردیده است.

روش جاستین

در اين روش مقدار ارتفاع رواناب از فرمول زير محاسبه میگردد.

دوزخهای ملی آبادی و کابش تغیر

کرمان ۵ و ۶ شهریورماه ۱۳۹۲

(۳)

$$R = K * S^{0.155} * P^2 / 1.8 * T + 32$$

در این رابطه R معرف ارتفاع رواناب (میلیمتر). S شیب منطقه(درصد) P بارش متوسط سالانه(میلیمتر) و T دمای متوسط سالانه(سانتیگراد) می باشد. در این روش می بایستی ضریب K را از منطقه مشابه به منطقه طرح که دارای اطلاعات لازم از قبیل ارتفاع رواناب ، بارش ، شیب و دمای باشد استفاده کرد. با توجه به تشابه زیاد منطقه گرد بیشه به منطقه طرح و در نظر گرفتن این نکته که حوزه دوراهان حدود ۸۳ درصد حوزه گرد بیشه را شامل می شود لذا مقدار K از اطلاعات موجود و مربوط به ایستگاه گرد بیشه محاسبه و برای منطقه طرح استفاده شد. مقدار محاسبه شده ($K= 28\%$) می باشد.

۳-۲- بررسی و معرفی بهترین روش :

در این گزارش پس از بررسی و محاسبه روش‌های ذکر شده ، مشاهده می شود ضرایب به دست آمده و همچنین حجم آبدهی زیر حوزه ها در روش‌های جاستین و انتقال ضریب جریان بسیار به هم نزدیک می باشد . لیکن با توجه به خصوصیات منطقه و تشابه و اشتراک زیاد مساحت این منطقه با حوزه گرد بیشه ، استفاده از روش انتقال ضریب جریان منطقی تر به نظر رسید و این روش به عنوان مناسب ترین روش برای برآورد آبدهی منطقه معرفی شد.

۴-۲- فرکانس آبدهی سالانه

فرکانس آبدهی سالانه منطقه مورد نظر با استفاده از آمار ثبت شده در ایستگاه گرد بیشه محاسبه شد. بررسی توزیع های مختلف آماری و برآذش آنها بر آمار ایستگاه مذکور نشان داد که توزیع گمبول تیپ I مناسب ترین برآذش را برای ایستگاه گرد بیشه ایجاد می کند. جدول شماره (۵) برآذش توزیع گمبول تیپ I را بر آمار ایستگاه گرد بیشه نشان می دهد. همچنین فرکانس آبدهی برای حوزه دوراهان و زیر حوزه های آن با اعمال ضریب حاصل از نسبت آبدهی سالانه زیر حوزه ها به آبدهی سالانه ایستگاه گرد بیشه برآورد گردید.
جدول شماره (۶) : فرکانس آبدهی سالانه زیر حوزه های دوراهان را در دوره بازگشت های مختلف نشان می دهد .

۵-۲- آبدهی ماهانه و فصلی :

همانگونه که اشاره شد جهت برآورد میزان آبدهی از روش‌های مختلف از آمار ایستگاه گرد بیشه استفاده شد که میزان آبدهی ماهانه مشخص گردید . با انطباق در صد بارش ماهانه ایستگاه گرد بیشه برای منطقه دوراهان میزان آبدهی ماهانه و فصلی برای این منطقه محاسبه شد. جداول شماره (۷) و جدول شماره (۸) مقادیر آبدهی ماهانه و فصلی ایستگاه گرد بیشه و حوزه ی دوراهان را نشان می دهد.

دوارویین بایش مل آبادی و کابش تخریر

کرمان ۵ و ۶ شهریور ماه ۱۳۹۲

۳. نتایج و بحث

جدول شماره (۲) : برآورد آبدهی متوسط سالانه در زیر حوزه‌های دوراهان به روش کتابخان

Q (m³/S)	R/P	R(m)	D_(m)	λ	T₀	P_(m)	(Km²)	زیر حوزه مساحت
۰/۰۱۴	۰/۳	۰/۱۶	۰/۳۵	۰/۶	۶	۰/۵۰۹۱	۲/۸۸	D _۱
۰/۰۵۱	۰/۳۴	۰/۱۷	۰/۳۲	۰/۷	۴/۵	۰/۴۹۱۹	۹/۵۸	D _۲
۰/۰۱۷	۰/۳۷	۰/۱۹	۰/۳۲	۰/۷۲	۱/۴	۰/۵۱۶۹	۲/۸۴	D _۳
۰/۰۳	۰/۳۸	۰/۲	۰/۳۳	۰/۷۱	۳/۴	۰/۵۳۲۲	۴/۷۱	D _۴
۰/۰۱۶	۰/۳۸	۰/۲	۰/۳۳	۰/۷۱	۴/۲۷	۰/۵۳۲۲	۲/۵۲	D _۵
۰/۱	۰/۲۴	۰/۱۳	۰/۴	۰/۴۵	۱۰/۱	۰/۵۳۲۲	۲۶/۱۸	D _۶
۰/۱۴	۰/۲۷	۰/۱۵	۰/۳۸	۰/۵۱	۸	۰/۵۴۲	۳۰/۱۶	D _۷

جدول شماره (۳) : محاسبه آبدهی متوسط سالانه زیر حوزه‌های دوراهان به روش انتقال ضریب جریان

حجم (MCM)	آبدهی (m³/s)	ارتفاع رواناب (mm)	ضریب جریان	زیر حوزه
۱	۰/۰۳۵	۳۸۱/۸۲	۰/۷۵	D _۱
۳/۵۳	۰/۱۱	۳۶۸/۹	۰/۷۵	D _۴
۱/۲	۰/۰۳۵	۳۸۷/۶	۰/۷۵	D _۳
۱/۸۸	۰/۰۶	۳۹۹/۱	۰/۷۵	D _۴
۱	۰/۰۳	۳۹۹/۱	۰/۷۵	D _۵
۱۰/۵	۰/۳۳	۳۹۹/۱	۰/۷۵	D _۶
۱۲/۳۹	۰/۴	۳۹۹	۰/۷۵	D _۷

جدول شماره (۴) : برآورد آبدهی متوسط سالانه زیر حوزه‌های دوراهان به روش جاستین

حجم (MCM)	Q (m³/S)	R/P	R (cm)	K	نام زیر حوزه
۰/۸۸	۰/۰۲۸	۰/۶	۳۰/۷	۰/۲	D _۱
۲/۷۸	۰/۰۸۸	۰/۶	۲۹/۱	۰/۲	D _۲
۰/۹۹۹	۰/۰۳۱	۰/۶۸	۳۵/۱	۰/۲	D _۳
۱/۶۷	۰/۰۵۳	۰/۶۷	۳۵/۵	۰/۲	D _۴
۰/۸۸	۰/۰۲۷	۰/۶۵	۳۵	۰/۲	D _۵
۶/۶۵	۰/۲۱	۰/۴۷	۲۵/۴	۰/۲	D _۶
۵/۸۲	۰/۱۸۳	۰/۴۷	۲۴/۹	۰/۲	D _۷

جدول شماره (۵) : فرکانس آبدهی ایستگاه گردبیشه

دوره بازگشت	۱۰	۵	۲	۵۰	۲۵	۱۰	۱۰۰
فرکانس آبدهی	۱/۳۴	۱/۷۵	۲/۰۲	۲/۳۵	۲/۶۱	۲/۸۵	۱۰۰

دوزخ سین باش می آیدی و کاش تخریر

کرمان ۵ و ۶ شهریور ماه ۱۳۹۲

جدول شماره (۶) : تواتر آبدھی سالانه زیر حوزه های دوراهان (lit/s)

۱۰۰	۵۰	۲۵	۱۰	۵	۲	زیر حوزه
۷۱/۲۵	۶۵/۲۵	۵۸/۷۵	۵۵	۴۳/۷۵	۳۳/۵	D _۱
۲۲۳/۹	۲۰۵	۱۸۴/۶۴	۱۷۲/۸۶	۱۳۷/۵	۱۰۵/۳	D _۲
۷۱/۲۵	۶۵/۲۵	۵۸/۷۵	۵۵	۴۳/۷۵	۳۳/۵	D _۳
۱۲۲/۱۴	۱۱۱/۸۶	۱۰۰/۷۱	۹۴/۳	۷۵	۵۷/۴۳	D _۴
۶۱/۰۷	۵۵/۹۳	۵۰/۳۶	۴۷/۱۴	۳۷/۵	۲۸/۷۱	D _۵
۶۷۱/۷۹	۶۱۵/۲۱	۵۵۳/۹	۵۱۸/۶	۴۱۲/۵	۳۱۵/۸۶	D _۶
۸۱۴/۳	۷۴۵/۸	۶۷۱/۴۹	۶۲۸/۵	۵۰۰	۳۸۲/۸۴	D _۷

جدول شماره (۷) : مقادیر آبدھی ماهانه و فصلی ایستگاه گردبیشه

درصد	آبدھی فصلی (m^3/s)	درصد	آبدھی ماهانه (m^3/s)	ماه
۱۵/۹	۲/۶۵	۴/۶۳	۰/۷۷	مهر
		۴/۹۳	۰/۸۲	آبان
		۶/۳۸	۱/۰۶	آذر
۲۸/۲	۴/۶۹	۶/۲۰	۱/۰۳	دی
		۸/۳۶	۱/۳۹	بهمن
		۱۳/۶۶	۲/۲۷	اسفند
۳۹/۲	۶/۵۲	۱۵/۷۰	۲/۶	فروردین
		۱۴/۳۸	۲/۳۹	اردیبهشت
		۹/۱۵	۱/۵۲	خرداد
۱۶/۶	۲/۷۶	۶/۵۶	۱/۰۹	تیر
		۵/۴۸	۰/۹۱	مرداد
		۴/۵۷	۰/۷۶	شهریور

جدول شماره (۸) : مقادیر آبدھی ماهانه زیر حوزه های دو راهان

D _۷	D _۶	D _۵	D _۴	D _۳	D _۲	D _۱	ماه
۱۸.۴۷	۱۵/۳	۱/۳۹	۲/۸	۱/۶۲	۵/۱	۱/۶۲	مهر
۱۶.۶۷	۱۶/۳	۱/۴۸	۲/۹۶	۱/۷۳	۵/۴۳	۱/۷۳	آبان
۲۵.۵۸	۲۱	۱/۹۱	۳/۸۳	۲/۲۳	۷/۰۲	۲/۲۳	آذر
۱۸.۵۸	۲۰/۵	۱/۸۶	۳/۷۲	۲/۱۷	۶/۸۲	۲/۱۷	دی
۳۳.۵۱	۲۷/۵	۲/۵۱	۵/۰۲	۲/۹۳	۹/۲	۲/۹۳	بهمن
۵۴.۷۳	۴۵	۴/۱	۸/۱۹	۴/۷۸	۱۵/۰۲	۴/۷۸	اسفند
۶۲.۸	۵۱/۸	۴/۷۱	۹/۴۲	۵/۵	۱۷/۲۷	۵/۵	فروردین
۵۷.۴۸	۴۷/۵	۴/۳۱	۸/۶۳	۵/۰۳	۱۵/۸۲	۵/۰۳	اردیبهشت
۳۶.۷۱	۳۰/۱	۲/۷۴	۵/۴۹	۳/۲	۱۰/۰۶	۳/۲	خرداد
۲۵.۱۸	۲۱/۶	۱/۹۷	۳/۹۴	۲/۳	۷/۲۱	۲/۳	تیر
۲۱.۹	۱۸	۱/۶۴	۳/۳	۱/۹۲	۶/۰۲	۱/۹۲	مرداد
۱۸.۳۶	۱۵	۱/۳۷	۲/۷۴	۱/۶	۵/۰۳	۱/۶	شهریور

دوزخ سین باش ملی آبادی و کابش تخریر

کرمان ۵ و ۶ شهریور ماه ۱۳۹۲

۴. نتیجه‌گیری

با توجه به عدم وجود ایستگاه هیدرومتری در منطقه و یا در قسمت خروجی منطقه جهت محاسبه میزان آبدهی محدوده مورد نظر از روش‌های تجربی کمبود جریان، روش انتقال ضریب جریان و روش جاستین با تعمیم ضرائب ایستگاه گرد بیشه برای منطقه، میزان آبدهی برآورد گردید. در این مقاله پس از بررسی و محاسبه روش‌های ذکر شده، مشاهده شد که ضرایب به دست آمده و همچنین حجم آبدهی زیر حوزه‌ها در روش‌های جاستین و انتقال ضریب جریان بسیار به هم نزدیک می‌باشد. لیکن با توجه به خصوصیات منطقه و تشابه و اشتراک زیاد مساحت این منطقه با حوزه‌ی گرد بیشه، استفاده از روش انتقال ضریب جریان منطقی‌تر به نظر رسید و این روش به عنوان مناسب ترین روش برای برآورد آبدهی منطقه معرفی شد.

مراجع

- [۱] افشار، ع. (۱۳۶۴)، هیدرولوژی مهندسی، انتشارات مرکز نشر دانشگاهی
- [۲] شفاقی، ف. (۱۳۸۰)، شبیه سازی دبی حداکریسیابی در شاخه های فرعی رودخانه‌ی حوزه آبخیز محمد آباد گلستان با استفاده از مدل HEC – HMS، دانشکده‌ی منابع طبیعی، دانشگاه علوم و کشاورزی گرگان
- [۳] علیزاده، ا. (۱۳۸۱)، هیدرولوژی کاربردی، انتشارات آستان قدس رضوی
- [۴] غضنفرپور، ن.، دهدشتی زاده، م.، امیری، ع.، صدایی، ل. (۱۳۸۸)، شبیه سازی هیدرولوگراف سیل در حوزه آبخیز سمیرم HEC-HMS پنجمین همایش ملی علوم و مهندسی آبخیزداری، ص ۱۷۷، گرگان
- [۵] Algorithms for calibration of conceptual rainfall-runoff models. Water resour. Res., 24(5) 691-700
- [۶] Arnold, J.G., Srinivasan, R., Muttiah, R.S., Williams, J.R., 1998. Large area hydrologic modeling and assessment part I: model development. J. Am. Water Resour. Assoc. 34 (1), 73–89.
- [۷] Arnold, J.G., Srinivasan, R., Muttiah, R.S., Williams, J.R., 1998. Large area hydrologic modeling and assessment part I: model development. J. Am. Water Resour. Assoc. 34 (1), 73–89.
- [۸] Arnold, J. G., and P. M. Allen. 1999. Automated methods for estimating Baseflow and ground water recharge from streamflow records. J. American Water Resources Assoc. 35(2): 411-424.
- [۹] Baffaut, C. and Dellenr, J.W., 1989. Expert system for calibrating SWMM. J. Water Resour. Planning Manage, 115(3): 278-298.
- [۱۰] Bashford, K., Beven, K.J., Young, P.C., 2002. Model structures, observational data and robust, scale dependent parameterisations: explorations using a virtual hydrological reality. Hydrol. Process. 16 (2), 293–312.